

Arrest

nr. 225 969 van 10 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DIERCKX
Kogelstraat 19
3700 TONGEREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DIERCKX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, geboren te Luanda, waar u ook altijd heeft gewoond. Sinds uw jeugd heeft u last van mentale gezondheidsproblemen, u lijdt aan schizofrenie. Dit beïnvloedde uw levensloop, u kon niet verder studeren en volgde enkel een beroepsopleiding tot schilder. U had nooit een vaste job maar deed hier en daar wat klusjes. U verklaart ook verschillende keren geïnterneerd te zijn geweest. U woonde bij uw ouders maar toen zij beiden overleden in 1998 trok u in bij uw oudere broer die verder voor u instond. Daarnaast heeft u ook nog een zus en een halfbroer maar omwille van uw ziekte had u geen goed contact met hen.

In 2002 begon u een relatie maar deze is in 2006 afgesprongen. Jullie kregen samen een dochter die u regelmatig bleef zien. U verklaart sinds 1998 sympathisant te zijn van de politieke oppositiepartij UNITA (Uniao Nacional para a Independencia Total de Angola). U woonde vergaderingen bij en hielp bij de organisatie van manifestaties. Zelf nam u twee keer deel aan een manifestatie, een eerste keer in 1998 en een tweede keer op 03 september 2011. Tijdens deze laatste betoging kwam de politie tussenbeide en werd u gearresteerd. In de gevangenis werd het u niet toegelaten uw medicatie in te nemen. Na een week kocht uw broer een politieagent om zodat hij u zou laten ontsnappen. Hij opende de deur van een cel en deed alsof hij u en de anderen die op dat moment konden ontsnappen achtervolgde. U kon hem afschudden en belde aan bij een willekeurig huis. U verbleef vier dagen bij deze vrouw, in die tijd contacteerde zij uw broer en organiseerde hij uw vertrek uit Angola. Uw broer nam contact op met een Portugese dame die u zou vergezellen bij uw reis naar België. In november 2011 nam u het vliegtuig naar België, waar u op 18 november 2011 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 25 juni 2014 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat u niet aannemelijk kon maken aan enige manifestaties te hebben deelgenomen en er geen geloof kon worden gehecht aan uw politieke betrokkenheid.

U diende op 23 juli 2014 beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vernietigde in haar arrest van 04 december 2014 de beslissing van het Commissariaat-generaal omwille van een substantiële onregelmatigheid. De Raad oordeelt dat de beoordeling door het Commissariaat-generaal van uw mentale toestand en uw capaciteiten om verklaringen af te leggen onzorgvuldig gebeurde en vraagt bijkomende maatregelen te nemen om uw mentale gezondheidstoestand in te schatten. Hierop werd uw psychiater een vraag om toelichtingen toegestuurd om een licht te werpen op de invloed van uw mentale toestand op uw capaciteiten tot het afleggen van gestructureerde verklaringen en op uw geheugen. Eveneens werd u opnieuw gehoord door het Commissariaat-generaal. U verklaarde hierbij in 2011 opgepakt te zijn geweest wanneer u zich in de buurt van een manifestatie van UNITA bevond. U had hier niet aan deelgenomen maar werd door de autoriteiten wel beschouwd als een lid van UNITA die aan deze manifestatie had deelgenomen en zou om die reden vervolging vrez.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw cedula (nr 5821-4000-30, afgegeven op 12.07.1985); uw identiteitskaart (nr 4440053, afgegeven op 29.06.1993, geldig tot 21.06.1998); een aanhoudingsbevel wegens misdrijven tegen de publieke orde waarbij u een gevangenisstraf van 12 jaar riskeert (nr 1856/2013, dd 13.08.2013 vanwege het tribunal crimional da comarca de Luanda 5de juizo) en verschillende medische attesten waarin uw mentale gezondheidstoestand wordt toegelicht. Hierin wordt bij u een schizofrene aandoening vastgesteld en wordt meegegeven dat u gehospitaliseerd werd en levenslange medicamenteuze behandeling en opvolging nodig heeft. Op vraag van het Commissariaat-generaal bezorgt uw psychiater een attest dat zicht biedt op de mate waarin uw ziektebeeld een weerslag heeft op uw cognitieve Eurostation, Ernest Blerotstraat 39, 1070 BRUSSEL www.cgvs.be vaardigheden en de invloed op uw geheugen. Eveneens wordt uw medicamenteuze behandeling verduidelijkt en de invloed die deze heeft op uw cognitieve vaardigheden en verklaringen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de Angolese autoriteiten omwille van uw vermeende betrokkenheid bij een manifestatie van de oppositiepartij UNITA. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omwille van een vermeend politiek profiel vervolging te moeten vrezen.

Uit uw laatste verklaringen komt naar voren dat u zich op geen enkele manier enig politiek profiel toemeet. U verklaart enkel toevallig in de buurt van deze manifestatie te zijn geweest en dat u op geen enkele manier betrokken bent bij UNITA. U zou nooit deelgenomen hebben aan enige manifestatie of andere politieke activiteiten (notities persoonlijk onderhoud dd 30.11.2018 (verder CGVS II) p.7-8). Indien u op geen enkele manier betrokken bent bij enig politiek activisme kan er door het Commissariaat-generaal niet worden ingezien hoe u enig risico op vervolging zou lopen bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Nergens uit de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier ('Human Rights Watch – Angola, country summary – jan 2017' en 'Amnesty International – Angola 2017/2018') komt naar voren dat een persoon met een dergelijk apolitek profiel vervolging zou dienen te vrezen, ook al zou u ooit enige tijd in detentie hebben doorgebracht. Uit deze informatie blijkt dat de Angolese autoriteiten weliswaar repressief kunnen optreden tegen de oppositie in het land, deze repressie lijkt echter niet van toepassing op iemand van het profiel zoals u dat naar voren brengt. Er wordt repressief opgetreden tegenover prominente activisten en journalisten die de regering bekritisieren of opkomen voor fundamentele rechten, daarbij worden bijeenkomsten uit elkaar geslagen. **Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u over een politiek profiel beschikte en dat u om die reden in de kijker zou lopen van de Angolese autoriteiten.** Nergens uit deze informatie komt naar voren dat tegen elke willekeurige burger die nog maar in de buurt komt van een manifestatie repressief wordt opgetreden. U slaagt er daarbij niet in om aan te tonen om welke reden dit in uw geval wel zou zijn voorgevallen. Zodoende kan reeds louter op basis van de objectieve informatie beschikbaar omtrent Angola besloten worden dat het niet aannemelijk is dat in uw hoofd bij een terugkeer enig risico op vervolging zou bestaan.

Verder zijn de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal zodanig flagrant dat dit elke geloofwaardigheid ook maar enige vervolging te hebben gekend ondermijnt. Waar u bij uw eerste onderhoud beweert vervolging te hebben gekend omdat u een actief lid was van UNITA en zelfs de leider en organisator te zijn geweest van manifestaties (notities persoonlijk onderhoud dd 08.04.2014 (verder CGVS I) p.17), verklaart u bij uw volgend onderhoud nooit bij UNITA betrokken te zijn geweest (CGVS II p.7-8). Dat u uw detentie in een dergelijk afwijkende context zou schetsen ondergraaft elke geloofwaardigheid van deze detentie. Waar de neergelegde medische attesten er op wijzen dat uw mentale geestesgesteldheid uw interpretatie en reconstructie van vroegere gebeurtenissen kan beïnvloeden, betreft het in deze **zodanig afwijkende verklaringen, van een prominente rol binnen een oppositiebeweging tot geen enkele politieke affiliatie, dat dit moeilijk louter te wijten lijkt aan een verdraaid zicht op de situatie maar leidt tot de ongeloofwaardigheid van uw detentie.** Bovendien stellen deze attesten dat uw aandoening voornamelijk uw kortetermijnegeheugen beïnvloedt. In een stabiele toestand zou u wel degelijk in staat zijn herinneringen uit het verleden te beschrijven, al is het mogelijk dat u blijk geeft van een verwrongen of ijlend beeld. Uit zowel de medische attesten als uw gedrag en verklaringen bij beiden gehoren komt naar voren dat u op dat moment zich wel degelijk in een stabiele situatie bevond (CGVS I p.3 en CGVS II p.3). Sinds uw hospitalisatie in 2012 werd u van nabij opgevolgd en kreeg u aangepaste medicatie om uw mentale gezondheid onder controle te houden. In de verschillende medische attesten wordt uw huidige toestand als stabiel omschreven. Het lijkt er dan ook naar dat uw afwijkende verklaringen louter te wijten zijn aan de ongeloofwaardigheid van de feiten die u naar voren brengt.

Deze ongeloofwaardigheid wordt nog versterkt door de verklaringen die u aflegt met betrekking tot de oproepingen die u zou ontvangen hebben. U legt een kopie van een arrestatiebevel neer. U verklaart dit ontvangen te hebben in augustus 2013 (CGVS I p.11). U verklaart sinds 2011 al verschillende aanhoudingsbevelen te hebben ontvangen (CGVS I p.11-12). **Het is in deze dan ook reeds opmerkelijk dat u er niet in slaagt enige andere aanhoudingsbevelen voor te leggen.** Evenmin legt u documenten neer van de veroordeling die u volgens dit aanhoudingsbevel zou hebben opgelopen. Meer nog, u blijkt zelfs niet te weten dat u veroordeeld werd of welke straf u dan wel zou riskeren (CGVS II p.6-7). Dit terwijl dit duidelijk blijkt uit het document dat u zelf voorlegt. **Dat u zo weinig op de hoogte zou zijn van de vervolging die u zou riskeren en zelfs de inhoud van het document dat u neerlegt niet kan duiden is bijzonder weinig realistisch en ondergraaft het feit dat u daadwerkelijk vreest vervolging te kennen bij een terugkeer naar Angola.** Zelfs indien u niet in staat bent zich een volledig beeld te scheppen van uw situatie ten gevolge van uw psychische aandoening valt het binnen de verwachtingen dat u op de hoogte bent dat het document dat u neerlegt

stelt dat u een veroordeling van 12 jaar gevangenschap te wachten staat bij een terugkeer naar Angola. Waar uw advocaat in zijn opmerkingen opwerpt dat er een misverstand kan bestaan omtrent het concept 'carta', wat zowel aanhoudingsbevel als brief zou kunnen betekenen, doet dit geen afbreuk aan het feit dat u geen andere dergelijke bevelen voorlegt en noch de inhoud van deze bevelen weet weer te geven. **Er kan bovendien worden opgemerkt dat de geboortedatum vermeld op het aanhoudingsbevel niet overeenstemt met de geboortedatum die u bij uw asielaanvraag opgeeft.** Waar het aanhoudingsbevel spreekt van 25 april 1978, geeft u zowel bij uw registratie en gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie inschrijving van de asielaanvrager en verklaring DVZ) als tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal 25 maart 1978 op als geboortedatum (CGVS I p.4). Ook op de door u voorgelegde identiteitskaart en cedula pessoal wordt 25 maart 1978 als geboortedatum vermeld. Dit zorgt er voor dat ernstig kan getwijfeld worden aan de echtheid van dit document. **Het betreft daarenboven louter een kopie, wat gemakkelijk te vervalsen of aan te passen valt. Gezien ook de inhoud van dit document niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen kan moeilijk enig geloof worden gehecht aan de authenticiteit van dit document. Uit het bovenstaande komt dan ook duidelijk naar voren dat er in uwen hoofde geen individueel risico op vervolging kan worden aangenomen. Het lijkt er dan ook sterk naar dat u louter naar België reisde op zoek naar behandeling voor uw mentale problemen.** U geeft aan dat het voor u belangrijk is dat u hier kan blijven om verder de nodige medicatie te kunnen krijgen (CGVS I p.12 en CGVS II p.9). U haalt daarbij louter financiële redenen aan waarom dit niet mogelijk zou zijn in Angola. Daarnaast verklaart u dat u reeds in 1998 er aan dacht om Angola te verlaten om medische redenen (CGVS I p.13) en dat u ook tijdens uw reis naar België de afspraak maakte om te verklaren dat u hierheen reisde voor een medische behandeling (CGVS I p.14). Dit zorgt ervoor dat aan de motivatie die u aanreikt bij het Commissariaat-generaal om uiteindelijk het land te verlaten sterk kan worden getwijfeld. **Deze door u ingeroepen medische redenen houden echter geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.** U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hoewel uit de informatie waarover het commissariaat beschikt die werd toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS – COI Focus, Angola, geestelijke gezondheidszorg en maatschappelijke perceptie – 29.10.2018) blijkt dat psychische gezondheidszorg in Angola slechts beperkt aanwezig, duur en moeilijk toegankelijk is blijkt uit uw verklaringen niet dat u hier geen enkel beroep op zou kunnen doen. Uit uw verklaringen komt naar voren dat u reeds in Angola beroep deed op de nodige zorg. U verklaart er medicatie te hebben genomen en zelfs in uw moeilijkste momenten geïnterneerd te zijn geweest (CGVS I p.10). Hieruit komt niet naar voren dat u geen enkele toegang kende tot mentale verzorging.

Buiten een gebrek aan behandeling haalt u geen elementen aan waaruit blijkt dat een terugkeer naar Angola omwille van uw psychische problemen beschouwd kan worden als vervolging. Uit de eerder aangehaalde informatie blijkt dat veel mensen psychische problemen beschouwen als spirituele problemen, gelinkt aan bijgeloof zoals demonen of hekserij. Daarnaast heerst het gedachtegoed dat mensen met psychische problemen deze zelf veroorzaakt hebben. Uit uw verklaringen blijkt niet dat dergelijk standpunt tegenover mentale problemen in verregaande mate invloed op u zou hebben. Vooreerst blijkt u wel degelijke enige scholing te hebben gekend, u volgende een opleiding tot schilder en kon dan ook geregeld klusjes uitvoeren om zich van enig inkomen te voorzien (CGVS I p.4-5). U had daarenboven eveneens een netwerk waar u beroep op kon doen en bereid was de zorg voor u op te nemen. U verklaart de laatste tien jaar bij uw broer te hebben verbleven. Hij is ook degene die uw vermeende vrijlating uit de gevangenis en uw reis zou hebben bekostigd (CGVS I p.5 en p.14-15). Dit wijst er op dat hij bereid was u te steunen en voor u in te staan. Hoewel u verklaart dat uw broer overleden is, staat u nog steeds in contact met zijn vrouw. Eveneens ging u een relatie aan, kreeg u een dochter uit deze relatie en was u op dat moment in staat om samen met uw vriendin een huis te huren (CGVS I p.7-8). Ook met uw dochter zou u nog steeds contact hebben. **Dit wijst er dan ook op dat u in de mogelijkheid bent om beroep te doen op een netwerk en dat u niet in die mate sociale gevolgen ondervindt van uw aandoening dat dit als vervolging kan worden beschouwd.**

De documenten die u neerlegt ter ondersteuning van uw asielrelaas kunnen deze conclusie niet weerleggen. Er werd bij de beoordeling van uw vrees voor vervolging terdege rekening gehouden met de mentale problemen die naar voren komen uit uw **medische attesten**. Uw schizofrene aandoening wordt niet ontkend door het Commissariaat-generaal, er werd enkel geconcludeerd dat ondanks het feit dat volgens deze attesten uw geheugen daardoor gebrekkig kan zijn uit uw verklaringen naar voren

komt dat ook dan niet kan geconcludeerd worden tot een geloofwaardige vrees voor vervolging. Bovendien stellen deze medische attesten dat dit gebrekkige geheugen voornamelijk betrekking heeft op het verwerken van nieuwe informatie en voornamelijk invloed heeft op het kortetermijngeheugen. Wat betreft het langetermijngeheugen blijkt dit minder aangetast maar kunnen de herinneringen verwrongen zijn. Eveneens blijkt uw ziektebeeld uiterst te schommelen en oordeelt men dat wanneer u stabiel bent u wel degelijk in staat bent verre herinneringen adequaat te beschrijven. Uit uw verklaringen komt naar voren dat u zich op het moment van het onderhoud wel degelijk in een stabiele situatie bevond. Rekening houden met uw mentale aandoening wist u dan ook niet te overtuigen enig risico op vervolging te lopen bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Wat betreft de door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw **identiteitskaart en uw cedula pessoal**, kan worden aangestipt dat in deze uw identiteit niet ter discussie staat en deze documenten verder geen bewijswaarde hebben voor de door u aangehaalde problemen.

Ook de opmerkingen van uw advocaat kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Deze erkent vooreerst dat uw medische problematiek gestabiliseerd is waardoor herinneringen terug naar boven kwamen. Waar zij daarmee verwijst naar uw verblijf in Tsjechië stelt zij terecht dat dit geen invloed heeft op de asielmotieven die u voor het Commissariaat-generaal aanbrengt. Uw advocaat stelt verder dat u ten gevolge van uw mentale problemen zich niet zou kunnen verweren tegen beschuldigingen van deelname aan een betoging. Ook dit doet niet ter zake gezien het eerdere argument dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat u in de kijker zou lopen van de Angolese autoriteiten aangezien u geenszins over een politiek profiel beschikt. Ook het feit dat u al lange tijd in het buitenland verblijft kan niet beschouwd worden als een element die tot argwaan zou leiden bij de Angolese autoriteiten. Hierbij wordt opnieuw verwezen naar uw volledig apolitieke profiel. Bovendien blijkt evenmin uit de toegevoegde informatie dat de Angolese autoriteiten argwanend staan tegenover een verblijf in het buitenland.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker put een enig middel “uit de schending van artikel 62 van de wet dd. 15.12.1980, van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsplicht en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.”

2.1.1. Verzoeker merkt op dat uit de door hem neergelegde medische stavingstukken blijkt dat hij “lijdt aan schizofrenie gepaard met een posttraumatisch stresssyndroom die behandeld worden door toediening van verschillende antipsychotica.”

Verzoeker verwijst naar een aantal van zijn afgelegde verklaringen om te illustreren op welke wijze de ziekte een impact heeft op zijn alledaags functioneren, en citeert tevens uit een aantal door hem neergelegde medische stavingstukken om te argumenteren dat de ziekte waaraan hij lijdt “onder meer het cognitieve stoornissen met zich meebrengen zoals stoornissen van het lange- en kortetermijngeheugen, verwarring, concentratie- en aandachtstoornissen enz. zodanig dat een relaas bijgebracht door een persoon die lijdt aan schizofrenie weinig betrouwbaar is en zeker met de nodige omzichtigheid moet benaderd worden” (cf. medisch attest psychiater dr. Domken d.d. 17.10.2018 en antwoord dr. Domken d.d. 03.01.2019).

Bovendien verhoogt “[o]ok een situatie van stress of spanning (zoals het afleggen van een gehoor gedurende drie uur, 2,5 jaar na de gebeurtenissen en gedurende één uur 7 jaar na de gebeurtenissen) [...] het voorkomen van deze cognitieve fouten.”

Verzoeker verwijst te dezen nogmaals naar bovenvermelde attesten alsook naar het verslag van 15.12.2017 van de psycholoog die hem opvolgt en informatie inzake schizofrenie op Wikipedia. Verzoeker besluit dat *“het staat vast dat de mentale gezondheidstoestand van verzoeker hem verhinderden een volledige, duidelijke en geloofwaardige verklaring af te leggen. Het feit dat de toestand van verzoeker stabiel was, betekent niet noodzakelijkerwijs dat verzoeker mentaal in staat was om een coherent en volledig antwoord te geven.”*

2.1.2. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing *“kennelijk tegenstrijdig”* is waar het Commissariaat-generaal uit het persoonlijk onderhoud van 30 november 2018 afleidt dat verzoeker geen politiek profiel heeft vermits hij in 2018 verklaarde als omstaander tijdens de betoging van 3 september 2011 te zijn aangehouden maar niet aangeeft *“waarom deze verklaring van 2018, gelet op de psychiatrische aandoening van verzoeker en de aantasting van zijn korte- en langetermijngeheugen, accurater zou zijn dan de verklaring van 2014, terwijl het CGVS tegelijkertijd in de bestreden beslissing stelt dat alle verklaringen van verzoeker in het algemeen ongeloofwaardig zijn.”*

Bovendien blijkt volgens verzoeker nergens uit de bestreden beslissing dat de impact van het lange tijdsverloop tussen de aangehaalde gebeurtenissen (2011) en de gehoren (2014 en 2018) in acht werd genomen, terwijl dit uitdrukkelijk aangehaald werd door de raadsman van verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. *“Wanneer dit lange tijdsverloop gecombineerd wordt met een medische aandoening, schizofrenie, die het korte- en langetermijngeheugen van verzoeker in belangrijke mate beïnvloedt, kan het CGVS niet gevolgd worden wanneer zij met zekerheid een apolitek profiel uitsluit.”*

De informatie gevoegd in het administratief dossier toont volgens verzoeker overigens aan dat de door hem aangehaalde betoging van 3 september 2011 wel degelijk plaatsvond en hij hieromtrent toch ook enkele details kon geven tijdens zijn onderhoud van 2014 die hiermee stroken (cf. betekenis en aard slogans). *“Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoeker als omstaander van de betoging werd opgepakt, dan nog moet voor ogen worden gehouden dat hij door de autoriteiten werd opgepakt omdat hij wordt beschouwd als een betogend oppositielid, die nota bene ontvlucht is uit de gevangenis. Het risico op arrestatie ingeval van terugkeer, na een jarenlang verblijf in het buitenland wat eveneens verdacht kan ogen, is in die omstandigheden niet onbestaand. Dit risico in combinatie met het kwetsbaar profiel van verzoeker die zich in geval van aanhouding, gelet op zijn medische aandoening, niet naar behoren kan verdedigen, werd niet in rekening genomen door het CGVS in de bestreden beslissing.”*

2.1.3. Inzake de door verweerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, *“werd niet op correcte wijze rekening gehouden met de psychiatrische aandoening van verzoeker bij het beoordelen van de asielmotieven.”* Waar verweerder meent te kunnen stellen dat *“rekening werd gehouden met de gezondheidstoestand van verzoeker in de mate dat de aandoening van verzoeker vooral het kortetermijngeheugen aantast en niet het langetermijngeheugen vermits verzoeker zich tijdens de verhoren van 2014 en 2018 in stabiele toestand bevond”*, herhaalt verzoeker dat geen rekening werd gehouden met het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen (2011) en de gehoren (2014 en 2018); dat zijn *“psychiatrische aandoening (schizofrenie) verzwaard wordt door een posttraumatisch stresssyndroom”* terwijl nergens uit de bestreden beslissing zou blijken dat rekening werd gehouden *“met deze verzwarende problematiek die de cognitieve capaciteiten van verzoeker aantasten”*; dat uit *“de getuigschriften blijkt geenszins, in tegenstelling tot wat het CGVS laat uitschijnen, dat ingeval van een stabiele situatie, het langetermijngeheugen op zodanige wijze accuraat moet worden beschouwd dat zelfs flagrante tegenstrijdigheden tussen de verklaringen, moeten worden beschouwd als een ongeloofwaardigheid”* terwijl uit de getuigschriften blijkt *“dat de informatieverwerking en het opslaan van herinneringen bij een schizofreen persoon onbetwistbaar wordt beïnvloedt”* hetgeen een nefaste invloed heeft *“op de weergave van deze niet correct verwerkte en opgeslagen herinneringen.”*

“Wanneer de informatie niet correct kan verwerkt en opgeslagen worden, kan ze uiteraard niet correct worden weergegeven. Het CGVS hield kennelijk geen rekening met dit gegeven”.

Het gegeven dat verweerder bovendien incoherenties aanmerkt tussen de verklaringen afgelegd door verzoeker in het kader van diens opeenvolgende gehoren, is volgens verzoeker bovendien in strijd met het annulatiearrest dat de Raad gewezen heeft in onderhavige zaak, waar de commissaris-generaal ervan uitgaat dat verzoeker zich in stabiele toestand bevond op het ogenblik van zijn gehoor in 2014.

Verweerder stoelt de aangehaalde ongeloofwaardigheid eveneens op het feit dat verzoeker niet weet welke straf hij zou riskeren ingeval van terugkeer, terwijl dit duidelijk blijkt uit het document dat hij zelf voorlegt (aanhoudingsbevel). Verzoeker stelt dat verweerder voorbij gaat aan het feit dat verzoeker in het verhoor van 2014 wel duiding kon geven in dit verband (CGVS I p. 12); dit is opnieuw een illustratie van de ernstige aantasting van de cognitieve capaciteiten van verzoeker.

2.1.4. Verzoeker stelt dat uit de door het CGVS aangehaalde verslagen niet blijkt dat de autoriteiten de wil of de mogelijkheid hebben om verzoeker te beschermen tegen vervolging omwille van zijn psychiatrische aandoening. Er bestaan geen aangepaste medische behandeling of verzorgingsinstellingen waar verzoeker terecht kan.

Verzoeker kan actueel niet langer terecht kan bij diens broer die hem in 2011 hielp te ontsnappen uit de gevangenis omdat deze in 2016 is gestorven ingevolge kanker. Verzoeker kan noch op verzorging of bescherming rekenen vanwege diens (alleenstaande) echtgenote met kinderen.

"Hierbij komt nog dat een correcte behandeling van de ziekte van verzoeker niet mogelijk is in Angola zodanig dat psychotische decompensatie niet uit te sluiten is. Deze psychotische episodes maken het voor de schoonzus nog moeilijker om de nodige zorg en bescherming te bieden.

In tegenstelling tot wat het CGVS stelt, is verzoeker niet gehuwd en heeft hij geen echtgenote in Angola. Zoals aangegeven in het verslag van de psycholoog en in het schrijven dd. 18.12.2018 van de raadsman van verzoeker verbleef deze gedurende een aantal jaren in Tsjechië waar zijn dochter geboren is. Hij heeft geen relatie meer met de moeder van het kind. Moeder en dochter verblijven thans in Duitsland en kunnen dus evenmin enige bescherming bieden aan verzoeker in Angola. Bovendien is de dochter van verzoeker amper 15 jaar oud. Men ziet niet in hoe zij op één of andere manier de zorg en bescherming van haar vader zou kunnen opnemen."

2.1.5. Verzoeker brengt in aanvullende nota van 14 augustus 2019 aan dat er nieuwe gegevens zijn. In casu blijkt dat verzoekers neef een jaar geleden verdwenen was en dat de familie uiteindelijk vernam dat de neef in de gevangenis verbleef. De neef is in juli 2019 vrijgelaten maar hij werd mishandeld in de gevangenis. De arrestatie was arbitrair.

Verzoeker stelt dat dit aantoonde dat er wordt gefolterd in de gevangenissen; verzoeker vreest deze foltering en zelfs te worden gedood omwille van zijn precarie medische situatie.

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoeker voert aan dat zijn ziekte en medicatie cognitieve fouten kunnen veroorzaken. Dit verhindert verzoeker, mede door de stress van het gehoor, geloofwaardige verklaringen af te leggen.

Inzake verzoekers gezondheidstoestand stelt de Raad vast dat verweerder bij de behandeling van het verzoek om internationale bescherming wel degelijk verzoekers persoonlijke omstandigheden en individuele situatie naar behoren en volgens de procedurele geplogenheden in aanmerking heeft genomen.

Uit het geheel van de afwegingen vult in de bestreden beslissing, inzonderheid met betrekking tot de bijgebrachte medische stavingstukken en de relevantie ervan voor verzoekers procedureverloop of de impact ervan wat betreft het geheel van de door hem afgelegde verklaringen, blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met impact van verzoekers schizofrenie op zijn cognitieve vermogen. Dit blijkt uit navolgende motiveringen van de bestreden beslissing:

*"Waar de neergelegde medische attesten er op wijzen dat uw mentale geestesgesteldheid uw interpretatie en reconstructie van vroegere gebeurtenissen kan beïnvloeden, betreft het in deze **zodanig afwijkende verklaringen, van een prominente rol binnen een oppositiebeweging tot geen enkele politieke affiliatie, dat dit moeilijk louter te wijten lijkt aan een verdraaid zicht op de situatie maar leidt tot de ongeloofwaardigheid van uw detentie.** Bovendien stellen deze attesten dat uw aandoening voornamelijk uw kortetermijngeheugen beïnvloedt. In een stabiele toestand zou u wel degelijk in staat zijn herinneringen uit het verleden te beschrijven, al is het mogelijk dat u blij geeft van een verwrongen of ijlend beeld.*

Uit zowel de medische attesten als uw gedrag en verklaringen bij beiden gehoren komt naar voren dat u op dat moment zich wel degelijk in een stabiele situatie bevond (CGVS I p.3 en CGVS II p.3). Sinds uw hospitalisatie in 2012 werd u van nabij opgevolgd en kreeg u aangepaste medicatie om uw mentale gezondheid onder controle te houden. In de verschillende medische attesten wordt uw huidige toestand als stabiel omschreven. Het lijkt er dan ook naar dat uw afwijkende verklaringen louter te wijten zijn aan de ongeloofwaardigheid van de feiten die u naar voren brengt.

(...)

Zelfs indien u niet in staat bent zich een volledig beeld te scheppen van uw situatie ten gevolge van uw psychische aandoening valt het binnen de verwachtingen dat u op de hoogte bent dat het document dat u neerlegt stelt dat u een veroordeling van 12 jaar gevangenschap te wachten staat bij een terugkeer naar Angola.

(...)

*Er werd bij de beoordeling van uw vrees voor vervolging terdege rekening gehouden met de mentale problemen die naar voren komen uit uw **medische attesten**. Uw schizofrene aandoening wordt niet ontkend door het Commissariaat-generaal, er werd enkel geconcludeerd dat ondanks het feit dat volgens deze attesten uw geheugen daardoor gebrekkig kan zijn uit uw verklaringen naar voren komt dat ook dan niet kan geconcludeerd worden tot een geloofwaardige vrees voor vervolging. Bovendien stellen deze medische attesten dat dit gebrekkige geheugen voornamelijk betrekking heeft op het verwerken van nieuwe informatie en voornamelijk invloed heeft op het kortetermijngeheugen. Wat betreft het langetermijngeheugen blijkt dit minder aangetast maar kunnen de herinneringen verwrongen zijn. Eveneens blijkt uw ziektebeeld uiterst te schommelen en oordeelt men dat wanneer u stabiel bent u wel degelijk in staat bent verre herinneringen adequaat te beschrijven. Uit uw verklaringen komt naar voren dat u zich op het moment van het onderhoud wel degelijk in een stabiele situatie bevond. Rekening houden met uw mentale aandoening wist u dan ook niet te overtuigen enig risico op vervolging te lopen bij een terugkeer naar uw land van herkomst."*

De Raad treedt verweerder bij waar deze in de replieknota omtrent de motivering in de bestreden beslissing inzake verzoekers procedurele noden stelt dat het een materiële vergissing betreft: "Zij er in dit verband met name ook aan herinnerd dat de commissaris-generaal, waar de Raad in diens annulatiearrest d.d. 4 december 2014 (ref. nr. 134 599) alludeerde op de mogelijkheid van bv. een "voorafgaand evaluatieverslag van een specialist" of "bijkomend gehoor [naar] verzoekers mentale capaciteiten", tegemoet is gekomen aan beide suggesties van de Raad, hetgeen in overeenstemming met artikel 48/9 Vreemdelingenwet toch beschouwd kan worden als specifieke of passende steunmaatregelen opdat verzoeker effectief aanspraak kan maken op de rechten en kan voldoen aan de procedurele verplichtingen eigen aan onderhavig verzoek om internationale bescherming - in die zin betreffen de passages waarmee de bestreden akte aanvangt en waar deze luidt dat verzoeker "géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen" of "[b]ijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend" dan ook materiële vergissingen".

In tegenstelling tot wat wordt opgeworpen in het verzoekschrift, blijkt uit de bestreden beslissing afdoende dat bij de beoordeling rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke situatie en omstandigheden, zoals deze worden weergegeven in de medische stukken die zich in het administratief dossier bevinden en zoals deze zijn gebleken tijdens de twee persoonlijke onderhouds van verzoeker. Volledigheidshalve kan niettemin worden benadrukt dat de Raad noch de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zich niet in de plaats stellen van medische beroepsbeoefenaars. De notities van de gehoren, die een zo getrouw mogelijke weergave zijn van de gestelde vragen, de gegeven antwoorden en het algemene verloop van het gehoor, zijn omwille van de omvang en duur van de interactie tussen verzoeker en de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal redelijkerwijze ook een valabel en gedegen ijkpunt en vormen aldus ook een beeld met betrekking tot verzoekers procedurele vaardigheden en mogelijkheden.

Te dezen blijkt dat verzoeker weliswaar melding maakte van bepaalde medisch-psychische problemen doch telkenmale in staat was het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Er kan uit deze notities dan ook niet worden afgeleid dat de gehoren niet correct zouden zijn verlopen of dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete en duidelijke antwoorden te geven op de gestelde vragen.

Verzoeker verwijst naar bepaalde passages uit de neergelegde medische stavingstukken en informatie afkomstig van Wikipedia.

Verzoeker kan echter niet worden gevolgd als zou dit volstaan om, *in abstracto* en los van het geheel van de opgetekende verklaringen, te besluiten dat het gevoerde onderzoek door het CGVS zinledig zou zijn, de verstrekte verklaringen onbetrouwbaar of de bestreden akte feitelijk incorrect en juridisch onvoldoende onderbouwd.

Het blijkt immers dat verzoeker zijn relaas telkens relateert aan een betoging in 2011 (gehoor CGVS van 30 november 2018, p. 7; gehoor CGVS van 8 april 2014, p. 15) en dit ook koppelt aan UNITA. De vaststelling dat verzoeker zich tijdens de twee gehoren een ander profiel toemeet inzake deze manifestaties is niet noodzakelijk het gevolg van zijn ziekte, noch van het tijdsverloop tussen de gehoren.

Uit de lezing van de gehoren blijkt dat verzoeker wel degelijk over de cognitieve vermogens beschikt om zich inzake de essentie van het voorgehouden relaas (manifestatie, UNITA, negatieve belangstelling van de overheid) tot dezelfde elementen te beperken. Indien verzoeker omwille van zijn ziekte volledig zou zijn losgerukt van enig realiteitsbesef, zou hij zich in de loop der jaren niet meer kunnen bedienen van een vervolgingsrelaas dat steeds dezelfde grondslag heeft.

Hoewel het niet ter betwisting staat dat verzoeker mentale problemen heeft en dat deze problematiek, in combinatie met medicatie een invloed kan hebben op de afgelegde verklaringen, dient te worden vastgesteld dat er een aantal vaststellingen omtrent de ongerijmdheid van zijn verklaringen, die betrekking hebben op de essentie van de bestreden motivering, hierdoor niet kan worden verklaard.

Verzoeker werd ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV ondervraagd. Hieruit bleek dat verzoeker (i) in staat was om op zelfstandige wijze alleen naar de zitting te komen; (ii) af en toe een psychiater raadpleegt en dit op eigen initiatief, met name wanneer het met zijn geestelijke gezondheid niet goed gaat; (iii) zijn geestelijke gezondheid actueel als goed beschreef. De Raad kan dan ook niets anders dan vaststellen dat verzoeker inzake de hem gestelde vragen op coherente en duidelijke wijze antwoordde.

Hieruit blijkt volgens de Raad nogmaals dat verzoeker, niettegenstaande zijn geestelijke ziekte die inderdaad een voortdurende opvolging vereist en zal vereisen, de nodige cognitieve vermogens heeft om op afdoende wijze de gestelde vragen inzake persoonlijke feiten te beantwoorden.

2.2.3. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden akte een schending uitmaakt van het gestelde in het annulatiearrest dat de Raad op 4 december 2014 ten aanzien van verzoeker gewezen heeft (ref. nr. 134 599) en bekleed is met het gezag van gewijsde, kan dit niet worden bijgetreden. Waar de Raad in het genoemde arrest weliswaar laakt dat het CGVS onvoldoende zorgvuldig geweest is en onvoldoende stappen ondernomen heeft om zich een gedegen beeld te vormen van verzoekers mogelijkheden om effectief aan het procedureverloop, met name het persoonlijk onderhoud deel te nemen (*"Evenmin blijkt dat de dossierbehandelaar van verweerder tot een dergelijke beoordeling [van verzoekers gezondheidstoestand] in staat is zonder een voorafgaand evaluatieverslag van een specialist, zonder over de vereiste medische capaciteiten te beschikken of zonder door middel van een bijkomend gehoor verzoekers mentale capaciteiten te verifiëren"*), stipuleert het kwestieuze arrest evenwel geenszins ondubbelzinnig dat er geen waarde gehecht kan worden aan de verklaringen afgelegd in het kader van het eerste onderhoud.

De Raad sluit zich aan bij verweerder waar deze in de replieknota stelt dat *"[De Raad] wel degelijk een opening of marge [laat] mits bijkomende (steun)maatregelen (zie ook de voorwaardelijke wijs waarin de Raad zich uitdrukt: "Uit deze attesten blijkt dat verzoeker last heeft van geheugen- en concentratiestoornissen in die mate dat het op een normale wijze afleggen van een gehoor voor hem niet steeds [eigen nadruk] mogelijk is en dat zijn verklaringen onbetrouwbaar kunnen [eigen nadruk] zijn. Dit klemmt des te meer daar uit de door verzoeker aan zijn verzoekschrift toegevoegde informatie dienaangaande blijkt dat ook de medicatie die verzoeker in het kader van de behandeling van zijn schizofrenie inneemt, een negatieve invloed kan [eigen nadruk] hebben op zijn geheugen en zijn concentratiecapaciteiten"*). Mee in rekening genomen dat de commissaris-generaal bij diens heronderzoek na annulatie van de eerder genomen beslissing tegemoet gekomen is aan beide suggesties van de Raad (...), meent verweerder dan ook dat er geen sprake kan zijn van een schending van het gezag van gewijsde, doch dat de (nieuw genomen) bestreden beslissing in rechte en in feite geschraagd wordt door deugdelijke, draagkrachtige motieven die mede gesteund zijn op de bijkomende elementen die het resultaat zijn van het heronderzoek van onderhavig verzoek."

2.2.4. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing *"kennelijke tegenstrijdig"* is dient te worden opgemerkt dat uit het hoger gestelde blijkt dat (i) in het licht van het geheel van de elementen die voorliggen, waaronder verzoeker psychisch-medische problematiek of aspecten zoals het tijdsverloop, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker niet alleen tijdens het eerste persoonlijk

onderhoud in 2014 maar ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud in 2018 afdoende bij machte was om zijn relaas en motieven op dienstige wijze uiteen te zetten, waar verzoeker evenwel manifest incoherente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot diverse aspecten die raken aan de kern van de moeilijkheden die hem naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen; (ii) indien er al een minimum van waarheid zou kleven aan het gegeven dat verzoeker überhaupt ooit in aanvaring is gekomen met de Angolese autoriteiten, hoe dan ook onvoldoende gegevens voorliggen om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of nood aan internationale bescherming.

2.2.5. In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn gezondheidstoestand en het tijdsverloop tussen de gehoren om de motivering inzake de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen, dient te worden verwezen naar het punt 2.2.2. waaruit blijkt dat verzoeker over de nodige vermogens beschikt om de essentiële elementen van zijn relaas op dienstige wijze aan te voeren.

Verzoeker voert overigens correct aan:

“De door verzoeker aangehaalde betoging van 3 september 2011 vond wel degelijk plaats zoals blijkt uit de informatie van het administratief dossier. Verzoeker kon in 2014 ook enkele details van deze betoging weergeven: Zo kon verzoeker weliswaar de slogan “32 è muito” (“32 is veel” duidend op het feit dat president Dos Santos nu al 32 jaar zonder onderbreking aan de macht is) niet aanhalen, maar gaf tijdens zijn verhoor in 2014 aan dat “Dos Santos al aan de macht is sinds ik geboren ben” (CGVS gehoorverslag I, p. 16), waardoor hij onrechtstreeks wel degelijk de kern/betekenis van die slogan gehanteerd tijdens die betoging aangeeft.

Uit het informatiedocument van het CGVS blijkt dat de jongeren op 3.9.2011 gingen betogen tegen de mensenrechtenschendingen, het tekort aan water en elektriciteit en de extreme armoede (COI Focus p. 17). Dit is ook wat verzoeker verklaart tijdens zijn gehoor:

“Welke slogans werden er gebruikt bij de manifestatie?

Wij willen huizen, wij willen stroom, wij willen werk” (CGVS gehoorverslag I p. 21)”.

Verzoeker blijkt aldus volgens het verzoekschrift op correcte wijze, rekening houdend met zijn profiel, de manifestatie te kunnen situeren ingevolge dewelke hij zijn vermeende problemen zou hebben gehad.

2.2.6. Ingevolge voorgaande vaststellingen en gelet op artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.6.1. Gelet op de hogere vaststellingen inzake de cognitieve vermogens van verzoeker, die bijgevolg leiden tot een toetsing van zijn verklaringen op hun geloofwaardigheid, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing terecht oordeelt dat: (i) uit verzoekers verklaringen tijdens het laatste gehoor blijkt dat hij zich op geen enkele manier enig politiek profiel toemeet omdat hij enkel toevallig in de buurt van deze manifestatie was en hij op geen enkele manier betrokken is bij UNITA (nooit deelgenomen aan enige manifestatie of andere politieke activiteiten); (ii) aangezien hij op geen enkele manier betrokken was bij enig politiek activisme, niet kan worden ingezien hoe hij enig risico op vervolging zou lopen bij een terugkeer naar het land van herkomst omdat nergens uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat een persoon met een dergelijk apolitek profiel vervolging zou dienen te vrezen (zelfs al zou hij ooit enige tijd in detentie hebben doorgebracht); (iii) de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen op het CGVS zodanig flagrant dat dit elke geloofwaardigheid ook maar enige vervolging te hebben gekend ondermijnt, *in casu* waar hij bij het eerste onderhoud beweert vervolging te hebben gekend omdat hij een actief lid was van UNITA en zelfs de leider en organisator te zijn geweest van manifestaties terwijl hij bij het navolgend onderhoud verklaart nooit bij UNITA betrokken te zijn geweest; (iv) verzoekers detentie ingevolge dergelijke verschillende verklaringen de geloofwaardigheid van de aangevoerde detentie wordt ondergraven; (v) ondanks inhoud van de neergelegde medische attesten het zodanig afwijkende verklaringen betreffen - van een prominente rol binnen een oppositiebeweging tot geen enkele politieke affiliatie - dat dit moeilijk louter te wijten lijkt aan een verdraaid zicht op de realiteit maar leidt tot de ongeloofwaardigheid van uw detentie; (vi) deze ongeloofwaardigheid nog versterkt wordt door de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot de oproepingen die hij zou ontvangen hebben; (vii)

hij niet blijkt te weten dat hij veroordeeld werd of welke straf hij dan wel zou riskeren terwijl dit duidelijk blijkt uit het document dat hij zelf voorlegt; (viii) de geboortedatum vermeld op het aanhoudingsbevel niet overeenstemt met de geboortedatum die hij bij het verzoek tot internationale bescherming opgeeft; (ix) het aannemelijk is dat hij naar België reisde voor de behandeling voor zijn mentale problemen.

Het feit dat verzoeker al lange tijd in het buitenland verblijft kan, mede gelet op zijn apolitiek profiel, niet beschouwd worden als een element dat ertoe zou leiden dat hij in de negatieve belangstelling staat bij de Angolese autoriteiten.

Waar verzoeker in de aanvullende nota van 14 augustus 2019 verwijst naar de gevangenneming van zijn neef, moet worden vastgesteld dat hij geen begin van bewijs bijbrengt inzake de vermeende arrestatie en vrijlating van deze persoon. Ten overvloede blijkt uit deze nota overigens dat verzoeker nog contact heeft met zijn familie, hetgeen *prima facie* wijst op een mogelijke opvang.

2.2.6.2. Verzoeker beroept zich op een vervolging omwille van de psychiatrische aandoening. De psychische moeilijkheden van verzoeker hebben in het verleden echter geen noemenswaardige problemen opgeleverd aangezien hij enige scholing zou hebben gehad (opleiding tot schilder, ook geregeld klusjes uitvoeren). Hoewel uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat psychische gezondheidszorg in Angola slechts beperkt aanwezig, duur en moeilijk toegankelijk is, blijkt uit verzoekers verklaringen niet dat hij hier geen enkel beroep op zou kunnen doen: uit zijn verklaringen blijkt dat hij reeds in Angola beroep deed op de nodige zorg, medicatie nam te hebben genomen en zelfs in moeilijke momenten geïnterneerd werd (zie o.a. gehoor CGVS 8 april 2014, p. 10).

2.2.6.3. Waar de Raad kan begrijpen dat verzoeker zich als grond van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 4 beroept op het begrip "*sociale groep*", dient derhalve te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt welke daden van vervolging hij zou kunnen ondergaan ingevolge zijn psychische ziekte, noch maakt hij aannemelijk dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen. Verzoeker toont derhalve het krachtens artikel 48/3, § 3 vereiste verband niet aan tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.

2.2.6.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6.5. De ingeroepen medische redenen houden geen verband met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verzoeker dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure, *in casu* de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet; blijkens het verzoekschrift is deze aanvraag overigens hangende en wordt ze met regelmaat geactualiseerd.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS